

ENTREVISTA AL POETA PAU CASTANYER

Que és per a tu la poesia?

Començam amb la pregunta més complicada... he he. Per a mi la poesia és allò que em fa aturar en el ritme (mental i físic) normal, i em dóna l'oportunitat de contemplar, entendre i percebre el que tenc a davant. No sé si s'entendrà molt bé...

Diria que és allò que succeeix i et deixa una petita marca dins tu mateix, a vegades és una cosa (sentiment, sensació, vivència, situació... -afegiu aquí tot el que volgueu-) que mai hauries imaginat, alguna cosa insignificant, d'altres és quan a les coses que penses que tens assumides ets capaç de donar-los la volta i veure-les des d'una altra perspectiva.

Adonar-se de la bellesa que t'envolta.

És la poesia per a tu un mitjà per representar la teva pròpia realitat?

Sí, clar. És un mitjà com qualsevol altre per expressar-te, per emocionar-te, deixar constància del que has viscut, del que t'ha emocionat, per ser més conscient de qui ets i que t'agrada, per jugar amb la imaginació...

En la teva poesia hi apareixen normalment elements de la natura, per què?

La natura és un element primordial en la meua vida, és d'allà on venim i allà on anam. Contemplar la natura i sentir-me'n partícep, em fa ser més conscient de que tots els éssers vius estam connectats, que la vida és només una. Pensar amb tot això em tranquil·litza, em dóna energia.

M'agrada saber quin és el nostre entorn i intentar cuidar-lo.

En "Poetes del carrer" parles sobre Mallorca, i la seva situació actual en el camp. Et consideres a favor de la natura?

Per suposat. Així com deia abans, crec que és molt necessari tenir cura del nostre entorn i saber que el que ens envolta ens permet estar vius, així com nosaltres donam vida al nostre entorn. És una relació recíproca que s'ha de cuidar, saber-ne la importància.

A més avui en dia vivim molts de desastres ambientals, estam destrossant el nostre medi, i si no en tenim cura molt aviat no podrem disfrutar de les moltes alegries i meravelles que hi podem trobar.

Si la ciutat, com deixes veure en els teus poemes, no és un lloc que t'apassiona, perquè hi vius?

No visc a la ciutat, visc on vaig néixer, a Son Sardina, una barriada que pertany a Palma però que està fora del nucli urbà. Supòs que m'ho demanes per "Poemes de la

Gran Ciutat", que vaig escriure a l'època que vivia a Barcelona, on vaig anar a estudiar, i realment vaig tenir una relació d'amor-odi molt gran amb aquesta ciutat. Vaig disfrutar molt de viure-hi i de tot el que Les ciutats ofereixen coses que no trobes a altres llocs, vaig aprendre, però també en vaig acabar molt fart, del ritme, de la get pertot... Ara m'estim molt més viure a llocs més tranquils

Has escrit alguna poesia a algú o que parli d'algú de manera anònima?

Serien incontables les vegades que ho he fet... Moltíssimes!

Creus que com està la situació avui en dia amb la joventut la poesia seguirà?

Segur que sí. Totes les generacions, sigui quin sigui el període i les situacions que els ha tocat viure, tenen necessitat d'explicar coses, d'expressar-se, de compartir. La poesia –o la creació en general– no és més que aquest impuls. Potser fins i tot millorareu la situació de la poesia, potser tendreu coses molt més interessants per compartir amb el món, més coses a qüestionar-vos, per reflexionar... qui sap.

Almenys segur que no retrocedireu gens, ja que la creativitat i l'expressió, baix el meu punt de vista, està completament lligada amb l'evolució pròpia de la societat i de l'ésser humà

Quin va ser el motiu que et va portar a escriure poesia?

El primer motiu que em va portar a escriure poesia va ser la necessitat d'expressar-me, de dir (dir-me) les coses que em passaven i sentia. Però això ho puc dir ara, al moment ho fas i no penses el perquè, et surten les paraules, tens un paper en blanc i el vas omplint, i després, amb el temps, te n'adones o et diuen que estàs fent poesia... i així continues jugant i aprenent.

Quina consideres que és la teva major font d'inspiració a l' hora d' escriure poesia?

Aquesta pregunta m'agafa en un moment en que em costa escriure, i per tant trobar coses que em duguin a fer-ho... i jo també em deman quina és... Però podria dir que la major font d'inspiració, o almenys la que era, era la bellesa, o la recerca de la bellesa, els petits moments, les petites coses, els detalls que no eren importants fins que de sobte s'hi tornen i hi descobreixes una bellesa immensa, una força, una cosa que val la pena explicar. Allò que et sorprèn, que t'atrapa.

Que en penses sobre l' expressió "El poeta neix, no es fa"?

Si puc ser sincer, crec que aquesta expressió és una gran "tonteria". Primer, perquè no tenc molt clar qui o què és un/a poeta; segon, perquè si és aquell/a que escriu poemes, tots/es ho podem fer; i tercer, i més important, sempre he cregut que tots naixem amb les mateixes capacitats, i després cadascú en desenvolupa unes o unes altres, per tant, baix aquest punt de vista tots/es ens *feim*.

Quin és, amb diferència, el que creus que és el teu millor poema?

És molt difícil de dir... Però pel que representa per a mi i també que en llegir la pregunta m'ha vingut al cap, i sempre s'han de fer cas a aquestes coses, diria que és:

La florista tira l'aigua
d'on hi tenia les flors.
Pens en les teves llàgrimes
després de l'orgasme.

Creus que qualsevol persona, diferentment de l' edat, pot ser poeta?

Definitivament, sí.

Fins i tot crec que els nins són millors poetes que els grans, per la seva capacitat de sorprendre's amb les coses i, sobretot, de no donar res per suposat. La poesia també és aprenentatge, i els infants estan de ple en el procés. Als més grans ja ens costa més, tenim més prejudicis, moralitats, pors...

Qui creus que pot ser considerat poeta?

Tothom. Com deia abans, em costa molt definir qui o què és un/a poeta. Per exemple no m'ho considero a mi mateix. Com amb totes les coses tot depèn de la interpretació o la definició que en volguem donar, hi ha molta gent que diu que els poetes són els que escriuen poesia, d'acord, idè ara ens podem demanar com defineix cada u la poesia (segur que a tots als que ho heu demanat aquests mesos vos han contestat coses diferents... he he)... i així fins a l'infinít...

Per a mi, hi ha una diferència considerable entre els escriptors de versos i els poetes, i aquesta seria la *veritat* que, personalment, hi puc intuïr als seus poemes. Encara que també he de dir que considero que hi ha molts/es poetes que no han escrit mai, i aquestes són aquelles persones que saben viure amb concordància, serenitat i felicitat amb el seu entorn, que reconeixen la bellesa que els envolta sense plantejar-s'ho ni tenen la necessitat d'escriure-la.

Quin diries que és el teu principal tema a l' hora d'escriure poesia?

Idè, supòs que serien un poc els de sempre, l'amor, la bellesa, la recerca interior, conèixer-me un poc més a mi mateix...

Defineix amb tres paraules la teva poesia.

Pura metafísica barata.

Intent de dir.

Res de res.

(Agafau la que vos agradi més, o totes juntes... que no queda malament del tot... he he)

Els títols dels poemes de "Tzolkin" com Akbal, Kan, Cimi, Ix, Eb a que són deguts? I quin significat tenen?

Aquests títols són noms en llengua maia. Per exemple els que has posat aquí signifiquen: Nit, Llavor, Enllaçador de mons, Mag i Humà. Aquest poemari *Tzolkin* està escrit a Mèxic, la terra dels maies, el *tzolkin* és un calendari dels antics maies de 260 dies, en una combinació de 20 noms amb 13 números. El que vaig fer en aquest llibre va ser escriure un poema per cada un dels 20 noms d'aquest calendari, i vaig mantenir-ne el nom original en maia de cada dia que escrivia el poema.

En una entrevista parles que poetes com José Hierro, Joan Perelló, Alejandro Jodorowsky t'han servit d'alguna manera de guia. Per què? Quina relació podries dir que tens amb ells?

No sé si diria que m'han servit de guia, si que han sigut en alguns moments companys de viatge molt bons i molt especials. Totes les coses que aprenem els aprenem per nosaltres mateixos –fins que no assumeixes les coses per tu mateix, íntimament, podríem dir que no existeixen i ja poden dir missa els altres...-, després hi ha coses, persones, que són l'espurna o el detonant per a que tu puguis arribar a tenir un pensament, una sensació, una emoció que t'ajudi a créixer. En el meu cas, aquests poetes que esmentes han estat unes bones explosions que m'han ajudat molt en moments donats, i als que respect i agrasc moltíssim per aquest fet.

I la meva relació amb ells és aquesta, la de lector àvid de noves espurnes. També en el cas de'n Joan Perelló, hem arribat a coneixe'ns i a tenir una relació d'amistat.

Creus que la poesia pot ser un mitjà per viure avui en dia?

Repetiré el que vaig dir, que encara crec que és així, a la mateixa entrevista que esmentes a la pregunta anterior: Crec que no és pot viure *de* la poesia, però si que es pot viure *per* a la poesia.

És molt difícil mantenir-se econòmicament només de la poesia.

Però sempre et podràs emocionar amb la poesia, i no sé que es més important...

Què trobes d'aquesta iniciativa poètica del nostre centre?

Trob que és una iniciativa fantàstica. M'agradaria que molts altres centres optessin per aquests tipus d'activitats, almenys a mi m'hagués agradat molt que a la meva època d'institut s'hagués fet.

Moltes gràcies per contestar

Moltes gràcies a tu, a vosaltres.

Margalida Maria Crespi